

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/67/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010144
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6917010144.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému P. D., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. júna 2018, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Slavojka Sendeckého a JUDr. Alojza Palaja, odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 23.01.2018, sp.zn. 2T/43/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/43/2017 zo dňa 23.01.2018 bol obžalovaný P. D. oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota zo dňa 06.04.2017, sp.zn. 2Pv 489/16/6609, a to postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por. pre skutok, ktorý podľa výroku tejto obžaloby mal spáchať na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa roku 2015 do 31.10.2016 v I. v N. rodinného domu č. XXX/XX na A. E. neoprávnene mal prechovávať jeden kus podomácky vyrobenej jednovýstrelovej zbrane brokovej jednotky kaliber 20, ktorá podľa posudku KEÚ Slovenská Ľupča podľa § 4 ods; 2 písm. g) zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive patrí do kategórie zakázanej zbrane, ako aj 11 kusov nábojov zn. Sellier&Bellot kaliber 20 s brokovými strelami o priemere 4 mm a 11 kusov nábojov zn. Sellier&Bellot kaliber 20 s brokovými strelami o priemere 6,8 mm, ktoré podľa § 2 ods. 1 písm. g) zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive sú strelivom, pričom obvinený nie je držiteľ zbrojného preukazu,

ktorým konaním mal spáchať zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. Takýmto výrokom dospel prvostupňový súd k záveru, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný P. D..

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 23.01.2018, ktoré odvolanie následne zdôvodnil písomným podaním zo dňa 04.04.2018. V jeho dôvodoch vyslovil nesúhlas s oslobodzujúcim výrokom napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, okresný súd vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil, pokiaľ bolo obžalovanému vznesené obvinenie, proti uzneseniu si sťažnosť nepodal, pri výsluchu 21.02.2017 zásadným spôsobom svoje zavinenie nepoprel a v tejto súvislosti prokurátor poukázal na obsah jeho výpovede. Obžalovaný mal dostatok času využiť zbraňovú amnestiu, ktorú možnosť nevyužil. Pokiaľ vznikli pochybnosti ohľadom výsluchu svedkov, poukázal prokurátor na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Tdo/5/2012. Bol to syn obžalovaného O. D., ktorý zbraň neskôr aj s nábojmi odovzdá s tým, že túto našiel v garáži medzi osobnými vecami obžalovaného. Pokiaľ manželka a synovia vypovedali, resp. odmietli pred súdom vypovedať, využijúc svoje zákonné právo, snažili sa tak len pomôcť obžalovanému v tom, aby unikol trestnoprávnej zodpovednosti. Obžalovaný v garáži minimálne po dobu dvoch rokov nepovolenú zbraň s nábojmi

prechovával. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania prokurátorom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním prokurátora vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa pri dodržaní procesného postupu a taktiež rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, v jeho priebehu dňa 24.10.2017 vykonal výsluch obžalovaného, svedkov O. D., X. D., na hlavnom pojednávaní 23.01.2018 doplnil dokazovanie výsluchom svedkov P. D., X. D., W. C. T., v zmysle § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal obsah písomných znaleckých posudkov, ktoré sú obsahom spisového materiálu a podľa § 269 Tr. por. prečítal i jednotlivé listinné dôkazy, zadokumentované v obsahu trestného spisu, najmä obsah úmrtného listu, týkajúceho sa osoby E. G., výpisu z listu vlastníctva, správ na osobu obžalovaného, odpis registra trestov, týkajúci sa jeho osoby a oboznámil aj obsah pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. OT/68/2015.

Prvostupňový súd takýto súhrn dôkazov vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne správne. Jeho rozhodnutie zodpovedá všetkým hľadiskám, obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanej veci prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu je tiež zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného P. D. zo spáchania stíhaného skutku.

V reakcii na odvolacie námietky prokurátora sa žiada zo strany krajského súdu primárne zdôrazniť, že zo zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci, vyjadrenej v § 2 ods. 10 Tr. por. vyplýva, že prípadný záver o vine obžalovaného P. D. zo spáchania stíhaného zločinu a prečinu by musel byť založený na bezpečne zistených faktoch a nie iba na predpokladoch a domnienkach, hoci sa môžu javiť pravdepodobnými. Súhrn nepriamych dôkazov, na preukázanie viny obžalovaného v posudzovanom prípade by musel tvoriť logickú a ničím nenarušenú sústavu navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktoré by nielen spoľahlivo preukazovali všetky okolnosti žalovaného skutku v zmysle usvedčenia obžalovaného z jeho spáchania, ale čo je dôležité, aj nadovšetko vylučovali pochybnosť prijatia iného záveru o nevine obžalovaného. Súd prvého stupňa sa hodnotením dôkaznej situácie podrobne zaoberal v odôvodnení napadnutého rozsudku (strana 4), s týmito dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a bolo by nadbytočné na tomto mieste v rozhodnutí odvolacieho súdu tieto dôvody znovu opakovať. Stručne sa žiada dodať, že pokiaľ odvolateľ opakovane zvyrazňoval význam dôkazu, a to prvotnej výpovede obžalovaného vo veci, v ďalšom navyše spochybňoval postoj rodinných príslušníkov obžalovaného, pokiaľ v konaní pred súdom vypovedali (manželka), resp. odmietli vo veci vypovedať, využijúc svoje zákonné právo a navyše poukázal na výpoveď jeho manželky z prípravného konania, že po jeho návrate z cudziny mu oznámila to, že si E. G. zbraň a strelivo u neho uschoval v garáži, krajský súd k tomu zdôrazňuje, že X. D. na hlavnom pojednávaní dokazovala, že pokiaľ G. priniesol nejakú tašku a uložil ju do garáže, obžalovaný prítomný nebol, pričom však nevedela presne potvrdiť, či túto skutočnosť oznámila obžalovanému. Dôležité navyše je i to, že rodinný dom s garážou nebol vlastníctvom obžalovaného, čo správne prvostupňový súd konštatoval na podklade výpisu z listu vlastníctva, tieto nehnuteľnosti boli vlastníctvom manželky a syna obžalovaného, neskôr sa stali vlastníctvom ich mladšieho syna. Neobstojí tak záver obžaloby v tom smere, že by si obžalovaný sebe zadovážil a držal strelnú zbraň bez povolenia a neobstojí ani to, že by sebe zadovážil a držal strelivo bez povolenia nad akúkoľvek pochybnosť.

Za takejto dôkaznej situácie je aj z pohľadu krajského súdu v posudzovanej veci dôvodný záver spočívajúci v tom, že nebolo dokázané, že stíhaný skutok spáchal obžalovaný P. D.. V súdnom prípade boli využité všetky dostupné možnosti na zistenie skutkového stavu veci a to nielen v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného, nie je objektívne možné už nič ďalej dokazovať, resp. iným dôkazom, majúci na mysli taký, ktorý by spochybnil obhajobu obžalovaného, usvedčiť ho zo spáchania stíhaného skutku v rozsahu uvedenom v obžalobe prokurátora.

Pokiaľ vo veci zostalo čiastočné podozrenie, že obžalovaný iba mal vedomosť o tom, že v garáži pri dome si nebohý G. uschoval konkrétnu zbraň a strelivo, krajský súd zdôrazňuje, že zo zásady prezumpcie nevinu pre orgány činné v trestnom konaní vyplýva, a to pokiaľ ide o vyvodzovanie skutkových zistení na

základe vykonaného dokazovania to, že v prípade pochybností o skutku, ako bol ustálený obžalobou, ktoré preukázateľne nie je možné odstrániť vykonaním ďalších dôkazov, je povinnosťou týchto orgánov a súdu obzvlášť prikloniť sa k možnosti pre obžalovaného priaznivejšej. Iba konštatované podozrenie samé o sebe nepostačuje a ani nemôže postačovať na vyslovenie nepochybného záveru o jeho vine. Na podklade uvedených dôvodov rozhodol krajský súd o odvolaní prokurátora, považujúc ho za nedôvodné, spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.